

newal pühhapäwal kõrtsis olid riidlemud, ei julgend ommad kühbarad teiste hulga pañua, sest et nemmad kartsid, et nemmad keigeesõis mēssed piddid ollema, kellele kōhto polest nuhtlus piddi peäle pantama. Agga sest neile ei olnud kāswo, et nemmad tahtsid wassto panna, sest surem hulk tundis need seadusēd head ollewa: ja nemmad piddid sega rahhul ollema, mis surem hulk heaks arwas. — Sepeäle pallusid kōhtomēhed, et Jōsep need kāsjud weel ükskord piddi luagema, et ükski eddespiddi ei woiks ennast wabbandada, et ta ilma teadmatta olleks kās Jude wasto eksinud. Sedda siis Jōsep heal meel tegai. — Nūnd kōl monningad issekeskes nurrisesid, keigeennamiste need naesed, kes wina armastasid: agga ei seina ennām olnud parrata, mis tehtud olli se olli tehtud.

Rūlla

Rūlla Wōdrmūnder ja Kōhto mēhed piddid nūnd warsi nende ne seaduste jārrele kōhtut moistma nende meeste ūlle, kes minnewal pühhapäwal olid jonud ja rido tōstnud: agga Jōsep tulletas nende mele, et ükski ei woi enne ūht kāsō piddada, enne kui temmale se kāsō on annetud, ja et ükski enne ei olle nuhtluse wāart, enne kui ta ūhhe kāsō wasto on teinud. — Se nou siis igamehhe mele pārrast olli: ja et nūnd kallis ilmoke olli, siis maenitsēs Jōsep neid, et nemmad hulgakeste piddid minnema wāhale, ja puustamaas ehk leppitus ūht kōhta wālja wallitsema, mis nemmad igawesēks aiaks waeste pōlluks woiksid seada, et nemmad jo sel suuwel rakkid senna sisse woiksid mahha tehha. „Ma tahhan, (ūtles ta) weel monned „head seadusēd, mis rahwale kās wuks tulles „wad, ja mis ma weel saksamaalt ollen meles „piddand, ūllespañua: ja kui siis kegi nende